

Revistă premiată cu medalia și diploma „Pamfil Șeicaru” pentru literatură 2008 și „Premiul de excelență” al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România 2011-2012

Climmate

141
Anul 15
septembrie 2021

Director fondator: Ion Iancu Vale

Director editor:

prof.dr. Gheorghe-Valerică Cimpoaia

Director imagine: Anton Gagiu

literare

Revistă literară și de cultură românească

Fondată: mai 2007

Presimțirea războiului, de Salvador Dali

POEME

Ionuț CARAGEA

Cocoșatul de la notre Question

singurătatea domesticește umbra
dragostea o sălbăticește

iubești, arzi, te stingi
devii rob al cenușii

îmbrățișezi semnul de întrebare
de la atâta greutate pe umeri
chiar și el s-a cocoșat

singura ta familie sunt simțurile
care ți se acutizează
stimulezi curiozitatea nimicului

îți sare inima din piept
se zbate ca un pește pe uscat

fântâna din tine se otrăvește
bei lacrimi din fostele urme

prin urmare, te bucuri
că încă ești

Question suivante,
s'il vous plaît !

Dau un regat pentru un pix

la lecția de monotonie a lumii
am ales să visez
un vis lucid
cu pixul în mână
cu muzica nordică
invadându-mi toate simțurile

până la extaz mai este
doar un pas
un pas mic pentru om
un pas uriaș pentru poezie

cu stângul, înainte marș!
îmi spune inima

dar umbra mă trage de haină
hei, tu!

da, nu puteam să plec
așa, pur și simplu

doar de la ea
am împrumutat pixul
pe care am dat
un regat

nu-i bai
pierzi un trup
dar câștigi
nemurirea

Pe aici nu se trece

am tras cu inima
la foc automat
am tras
chiar și de 200 de ori
pe minut
dar gloanțele ei
au fost oarbe

astfel, moartea s-a apropiat
la distanța de-o lacrimă
îi simt răsufierea
îi simt lăcomia
ce să fac? ce să fac?

îmi rămân doar
armele astea albe
cu ele pe nimeni
n-am rănit, n-am ucis
doar am decojit amintiri
să le simt din nou gustul
și mi-am tăiat sufletul în felii
împărțindu-l
la săraci și bogați
deopotrivă

n-am de ales
mă voi lupta cu moartea
corp la corp

voi aplica strategia
bolnavului, chinuitului, rănitului
care nu se mai poate mișca

și când va-ncerca
să mă stoarcă de viață
cu un ultim sărut

îi voi înfige
versul mic și ascuțit
drept în inimă

să știe o dată
și pentru totdeauna
că

pe aici
nu se trece

Candelabrele sângelui

nu pune la suflăt
tot ceea ce vezi
păstrează un colț
și pentru liniștea ta
păstrează un loc
pentru păsările care caută
orizontul

aprinde candelabrele sângelui
și așteaptă-ți cuminte iubirea
cineva va ști să pășească pe lacrimi
fără să le profaneze
cineva va ști să împlânzească
timpul care îți mușcă din trup
cineva va ști să deschidă
porțile emisferelor cerebrale
cu o simplă atingere

închide ochii
ascultă iarba cum se închină
pașilor care plutesc
ascultă piatra care
începe să recite poezia iubirii
ascultă apa neagră a umbrei
cum se preface în vin
ascultă cum renaște
continentul scufundat
în uitare